

Tweegesprek tussen Gert van de Weerd en Henk Schouten

De Profet Ezechiël

Aflevering 36: Ezechiël 45

Teksten op: www.bijbelverklaring.com en
www.family7.nl/programmas/de-profeet-ezechiel

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Profet Ezechiël

Inleiding – Het Leven in het Messiaanse Rijk 1

Hoofdstuk 45 en 46 geven details over het leven in het Messiaanse Rijk. Dat is een wereld die veel beter is dan onze huidige maatschappij. Daarmee komen we bij een eindhalte van de Raad Gods en ik vond het fijn om daarmee bezig te zijn. Het schonk me een gevoel van blijde verwachting, zoals ik als kind beleefde als mijn verjaardag aanbrak. Die instelling stimuleert bij uitstek om breed uit te meten over de gelukzalige maatschappij die het toekomstige Messiaanse Rijk zal kenmerken. In een dergelijke stemming weidt men al gauw teveel uit en verwordt een commentaar gemakkelijk tot een soort preek. Dat kan niet, want dat is niet het doel van deze studie. Maar toch ...; ik wilde het even met u delen.

v1 Wanneer u het land als erfgoed gaat toewijzen, zult u een Terumah voor Jahweh verhogen. Dit heilige gebied van het land zal een lengte van vijftienduizend aan de lange zijden hebben en een breedte van tienduizend. Het zal heilig zijn in zijn ganse omvang.

v2 Hiervan moet vijfhonderd bij vijfhonderd, een gesloten vierkant dus, voor het heiligdom bestemd worden met een buitengebied van vijftig el eromheen.

De term verhogen heeft de betekenis van: in aanzien verheffen of afzonderen. Dat betreft een gebied van 10.000 x 25.000 el en dat wordt de Terumah genoemd. Vijfhonderd bij vijfhonderd duidt de buitenmaat van het tempelterrein dat zich binnen de Terumah bevindt. Het gebied van vijftig el eromheen dient kennelijk als een soort landschappelijke afscheiding om dit heilige terrein.

v3 En in het vastgestelde, afgemeten gebied - waar u een lengte van vijftienduizend en een breedte van tienduizend afmeet -, daarin zal ook het heiligdom staan: de allerheiligste plaats.

v4 Dit heilige gebied van het land is voor de priesters die in het heiligdom zullen dienen. Het zal bestemd zijn voor hen die mogen naderen om te dienen voor het aangezicht van Jahweh. Het zal zowel een gebied voor hun huizen zijn, als een heilige plaats voor het heiligdom.

Het gebied van 10.000 x 25.000 el wordt heilig genoemd. Daarvan behoort een stuk land van 500 x 500 roede, of 3.000 x 3.000 el (1.569 bij 1.569 meter) tot het eigenlijke tempelgebied. Daarvan ommuurd is 500 x 500 el. Wat rest van de 10.000 x 25.000 el (5,2 bij 13 km) dient als woonplaats voor de priesters die tot heilige taken geroepen zijn: Zij, die mogen naderen om te dienen voor het aangezicht van Jahweh.

v5 En vijftienduizend lang bij tienduizend breed is bestemd voor de Levieten die dienen in het Huis. Twintig vertrekken zullen hen tot bezit zijn.

v6 Als bezitting van de stad zult gij (een stuk van) vijfduizend breed en vijftiwintigduizend lang apart zetten, dat grenst aan het heilige gebied van de Terumah. Het zal bestemd zijn voor het gehele huis van Israël.

Een tweede gebied van 10.000 x 25.000 el (5,2 bij 13 km) wordt toegewezen aan de Levieten die op het tempelterrein de huishoudelijke diensten zullen verrichten. Zij mogen echter niet in het Huis van Jahweh komen, noch in het heilige gedeelte van het binnenste voorhof (Ezechiël 44:10-14). De twintig vertrekken zijn wellicht onderdeel van de dertig vertrekken uit Ezechiël 40:17 en voor de Levieten bestemd.

De stad (Jeruzalem) ligt in het midden van de 5.000 bij 25.000 el (Ezechiël 48:15-17).

v7 Wat de vorst zal toebehoren ligt zowel aan deze zijde als aan de andere zijde van het heilige gebied van de Terumah en van de bezitting van de stad. Vanaf de voorzijde van het heilige gebied van de Terumah en de bezitting van de stad, tot de verste westelijke flank aan de grote zee en tot de verste oostelijke flank oostwaarts. En de lengte loopt parallel aan één van de legitieme porties van de stammen, van de westgrens tot de oostgrens. Dit land zal hem tot een bezitting in Israël zijn.

Het gebied van de vorst – dat is Jezus Christus – ligt dus links en rechts van de heilige Terumah en van de bezitting van de stad. Boven- en ondergrens lopen parallel aan de legitieme porties van de stammen.

v8 Echter, mijn vorsten zullen mijn volk niet langer verdrukken. En het land zal men toewijzen aan het huis van Israël overeenkomstig wat de stammen toekomst.

v9 Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Overvloedig was uw geweld en verdrukking, o vorsten van Israël.

Geef dat op en handel naar recht en gerechtigheid. Maak een eind aan het verdrijven van mijn volk, verklaart de Soeverein Jahweh.

Vers 8 opent met een blik op het verleden, toen het Sinaitische verbond verbroken werd en gaat dan over in de doelstelling: de indeling van het land Kanaän in de Eindtijd zoals God het wil. Vers 9 is een oproep die zowel de tijd van de profeet Ezechiël betreft als de eeuwen daarna geldt. Maak een eind aan het verdrijven van mijn volk. Dat is een gebod dat heden door velen met voeten getreden wordt.

v10Gij zult nauwkeurige weegschalen gebruiken, een zuivere efa en een zuivere bath.

v11De efa en de bath zullen dezelfde afmeting hebben. De bath zal een tiende van een homer bevatten en de efa een tiende van een homer. De maatvoering zal op de homer gebaseerd worden.

v12Voorts zal de sjekel twintig gera zijn. Voor u zal twintig sjekels plus vijftiwintig sjekels plus vijftien sjekels één mine wezen.

De efa was een inhoudsmaat voor droge waren, zoals graan. De inhoud was ± 39 kg. De homer had een inhoud van ± 393 kg en werd de last van een ezel genoemd. Met de bath werden vloeistoffen gemeten. Deze had een inhoud van ongeveer 39 liter. De hin (vers 24) had een inhoud van een zesde van een bath (± 6,6 liter). Oorspronkelijk was de sjekel (sikkel) een zilverstuk met een gewicht van 8,4 gram (Anderen spreken van 11,4 gram). Later kreeg het de algemene betekenis van geldstuk (zoals ons woord Euro), vandaar dat

men toen over een sjekel goud en een sjekel zilver sprak. Volgens de tekst gaan er 20 gera in een sjekel en 60 sjekel is een mine.

Vers 12 eindigt met een nogal mysterieuze optelsom, waarvan we de betekenis niet kennen.

v13Dit is de bijzondere gave die u offeren moet: een zesde van een efa van iedere homer tarwe en een zesde van een efa van iedere homer gerst.

v14En een voorgeschreven portie olie - in olie per bath - zijnde een tiende van een bath van elke kor, die uit tien bath of een homer bestaat (want tien bath is een homer).

v15En één schaap uit elke kudde van tweehonderd, uit de waterrijke weiden van Israël. Deze zijn bestemd als spijsoffers, als brandoffers en als vredeoffers, om over hen verzoening te doen; verklaart de Soeverein Jahweh.

v16Al het volk van het land zal deelnemen aan dit voorgeschreven geschenk voor de vorst van Israël.

In vers 13-16 komt de tempelbelasting aan bod. Er gaan 10 efa in een homer. De heffing is een zesde van een efa per homer. Dat is dus 1,67 %. De kor was het equivalent van de homer en had een inhoud van 393 liter. Er gaan ook 10 bath in een kor. De heffing is een tiende van een bath, dat is dus 1% van elke kor.

v17De brandoffers, de spijsoffers en de plengoffers zullen op de vorst rusten. En op de Nieuwemaandagen, op de Sabbatten en op alle vastgestelde feesten van het huis van Israël zal Hij, ja Hij, het zondoffer, het spijsoffer, het brandoffer en het vredeoffer doen houden, om verzoening te doen namens het huis van Israël.

In het Messiaanse Rijk zullen de offers een belangrijke plaats innemen. Opvallend is dat het schuldoffer en het reukoffer niet genoemd worden.

v18Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Op de eerste (dag) van de eerste maand zult u een jonge stier uit de kudde nemen die zonder gebrek is. Dan zult u het heiligdom ontzondigen.

v19Ook zal de priester iets van het bloed van het zondoffer nemen en hij zal dat op de deurpost van het Huis doen en aan de vier hoeken van de omloop van het altaar en ook op de posten van de poort van de binnenste voorhof.

v20Voorts zult gij hetzelfde doen op de zevende van die maand, voor een ieder die onopzettelijk of door onwetendheid zondigt. Aldus zult gij verzoening brengen vóór het Huis.

Op de eerste dag van het nieuwe jaar moet de tempel ontzondigd worden. De Vorst wordt niet genoemd. Dat is niet verwonderlijk, want van Jezus Christus (die zonder zonde is) kan toch niet worden verwacht dat Hij een zondoffer zal brengen. Dus zal deze taak op de priesters rusten, zoals ook uit vers 19 blijkt.

v21In de eerste maand, op de veertiende dag, zult u het Pascha vieren, een feest van zeven dagen. Dan zult u brood eten dat zonder gist is.

v22Dan zal de vorst namens hem en namens geheel het volk van het land zorgen voor een stier als zondoffer.

v23Hij zal alle zeven dagen van het feest het brandoffer voor Jahweh doen houden: zeven stieren en zeven rammen. Voorts als zondoffer dagelijks een geitenbok en als spijsoffer een efa voor elke stier en een efa voor elke ram.

v24 Hij zal zorgen voor een hin olie voor elke efa.

v25 In de zevende maand, op de vijftiende dag zal hij gedurende het feest alle zeven dagen dezelfde voorzorg treffen: voor het zondoffer, voor het brandoffer, voor het spijsoffer en voor de olie.

Onder reformatorische christenen is weerstand om in de vorst de Christus te zien. Dat komt mede omdat men hier leest dat de offers door de vorst gebracht worden. Dat is onjuist. Hij voorziet namens hem en namens geheel het volk v22 in de offerandes - Draagt zorg voor de organisatie. De priesters offeren v19.

De Hoge Feesten van het Messiaanse Rijk

Het feest van de wekelijkse Sabbat:

Ook de Sabbat wordt tot De feesttijden des HEREN gerekend (Leviticus 23:2-3).

Het feest van de Nieuwe Maan

De oorsprong hiervan gaat terug tot voor de Kanaänitische tijd. Het werd gevierd als de sikkel van de wassende maan weer zichtbaar werd. De datum van het feest lag niet vast. Die werd vastgesteld door middel van getuigenverklaringen en door het Sanhedrin bevestigd. Het was een aan Jahweh gewijde rustdag die het karakter van een Sabbat had. De feesten lijken qua karakter op elkaar. De Sabbat is de viering van het einde van de werkweek, de Nieuwemaansdag is het feest van een nieuw begin.

Het Pascha

Pascha is ontstaan als lentefeest dat door herders gevierd werd. In de lente werden de lammeren geboren die vrolijk rondhuppelden. Dat brengt ons bij het Hebreeuwse woord pesach, wat op een pasgeboren (huppelend) lammetje wijst, maar ook Pascha of Pasen betekent. Toen het volk Israël geleidelijk van een herders- in een boerenvolk veranderde, werd de betekenis van het feest uitgebreid. In de lente viel de eerste oogst en dat werd gevierd door meel van het nieuwe koren te malen en te bakken. Het meel werd niet vermengd met een stuk oud brood, waardoor het kon rijzen. Het bleef daarom plat en men noemde het ongezuurd brood; matza. Zo werd het Pascha tevens Het feest der ongezuurde broden of matzosfeest.

Bij het aanbreken van de avond, op de veertiende dag van de eerste maand, begint het Pesachfeest. Het zevendaagse feest van de ongezuurde broden vangt de dag daarna aan. Sinds de tijd van Jezus Christus wordt deze gehele periode aangeduid met pesach en in het Messiaanse Rijk zal dat ook het geval zijn, zoals uit Ezechiël 45:21-25 blijkt. Het pesachfeest is tevens een heilshistorisch feest, want dan gedenkt men de bevrijding van de slavernij en de uittocht uit Egypte. Toen de Almachtige de tiende plaag over Egypte afriep (Exodus 12:29-30) en een doodsengel zond die alle eerstgeborenen moest doden, konden de Israëlieten alleen dan aan dit oordeel ontkomen indien zij bloed van een lam aan de deurposten van de huizen streken. Aldus zou de doodsengel hun woning overslaan (over-springen) en ook daar vinden we weer het woord passach terug. Het is waarschijnlijk dat in de Messiaanse tijd de nadruk van het Pascha op de kruisdood van Jezus Christus zal komen te liggen. Daarmee werd de relatie tot God nieuw leven ingeblazen, wat een treffende parallel met de lente heeft (nieuw leven).

Het Loofhuttenfeest

Het dankfeest voor de oogst wordt in de herfst gehouden en duurt zeven dagen. Het is een vrolijk feest. Daarvan is onze dankdag maar een slap aftreksel. De oogst- en wijnfeesten in zuidelijke streken doen veel meer aan het Loofhuttenfeest denken. Volgens voorschrift diende men zeven dagen in loofhutten te wonen (Leviticus 23:42-43). Op de achtste dag is/was er een heilige samenkomst (Sjemini Atsaret). Dan bad men om voldoende regen voor het komende seizoen. Op het Loofhuttenfeest herdenkt men ook de tocht Israël door de woestijn. In het Messiaanse Rijk zal het Loofhuttenfeest een belangrijke plaats innemen, want het zal door de hele aardbevolking gevierd worden. Zacharia 14:16, 17a (grondtekst):

En het zal geschieden: Alle overlevenden uit de volken, die Jeruzalem aangevallen hebben, zullen naar hun getal van jaar tot jaar opgaan, om de koning, de Here der heerscharen, te aanbidden en om het loofhuttenfeest te vieren. En het zal geschieden: Indien er, van enig volk der aarde niemand opgaat naar Jeruzalem om de Koning, de almachtige God te aanbidden, zij zullen geen water ontvangen.

De Ontbrekende Feesten

In het Messiaanse Rijk missen we een aantal feesten van de oude bedeling.

Benoeming van de Hogepriester

Ook dit was een feestelijke gebeurtenis die het gehele volk Israël aanging. In het Messiaanse Rijk is die ceremonie niet meer nodig, want die functie zal, van Godswege, aan de Messias, Jezus Christus, toegekend worden. Er hoeft dus geen hogepriester gekozen te worden. Zacharia 6:12 en 13 (Grondtekst):

Zeg hem het volgende: Zo spreekt de Here der heerscharen. Aanschouw de man, wiens naam is spruit.

Dan zal Hij uitspruiten vanuit zijn plaats en Hij zal de tempel des Heren bouwen. Maar Hij: Hij zal de tempel des Heren bouwen en tevens met majesteit bekleed worden, want Hij zal bezit nemen van zijn troon en daarop heersen. Ook zal Hij priester zijn op zijn troon en tussen die twee bedieningen zal harmonie bestaan.

Het Wekenfeest

Zeven weken na de eerste dag van het Pesachfeest wordt het Wekenfeest gevierd. Dat is een dankfeest voor de nieuwe oogst (Ruth 1:22 en Numeri 28:26). Het was een vrolijk feest: Gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de Heer uw God (Deuteronomium 16:11). Op het feest werden twee broden als Eerstelingen voor de HERE aangeboden (Leviticus 23:17). Het Wekenfeest wordt ook wel Het feest der Openbaring (op de Sinai) genoemd. Het Sinaitische verbond wordt door Berit Olam vervangen, dus is het logisch dat dit feest in het Messiaanse Rijk niet meer gevierd wordt. Tijdens het Wekenfeest vond de uitstorting van de Heilige Geest plaats. De christenen namen het feest over, maar pasten de inhoud aan (Handelingen 2:1-4) en noemen het Pinksteren. De overeenkomsten zijn treffend. In Exodus gaat het om de openbaring van God. In Handelingen over de openbaring van de Heilige Geest. Beide gebeurtenissen gaan gepaard met storm en gedruis. De uitstorting van de Heilige Geest is verbonden met het ontstaan van de Gemeente van Christus. Aangezien de Gemeente opgenomen wordt, vervalt de basis voor dit feest.

Het feest van De Vreugde der Wet

Dit feest is na de Bijbelse tijd ontstaan, in de vroege Middeleeuwen, want de Talmoed kent het feest nog niet. Het is dus wel zeker dat het in de Messiaanse tijd ontbreken zal.

Het Nieuwjaarsfeest

Dit is de verjaardag van het ontstaan van de wereld en ook een dag om te gedenken. Op basis van Leviticus 23:24 wordt dan luid op de ramshoorn (de sjofar) geblazen (Numeri 29:1).

Op Rosj Hasjana staan de Israëlieten als vertegenwoordigers van de mensheid voor God. De Misjna zegt: Op Nieuwjaarsdag trekken alle aardbewoners aan God voorbij als een leger, om geoordeeld te worden. Op dat feest gaat het dus om de menselijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de Almachtige en om de hoop dat een verenigde mensheid de alleenheerschappij van God zal erkennen. Het is dus, in feite, het feest van de verwachting van het Messiaanse Rijk. Het zal duidelijk zijn dat dit element met de komst van het Messiaanse Rijk tot vervulling is gekomen, dus wordt het dan niet meer gevierd.

Grote Verzoendag (Jom Kippoer)

In Leviticus 16 wordt De Grote Verzoendag gedetailleerd omschreven. De hogepriester dompelde zich die dag meerdere malen onder in het reinigingswater (het mikwe). In witte kleren gekleed ging hij naar het offerdier – dat was een stier – legde zijn handen op de kop van het dier en beleed dan zijn zonde.

Daarna ging de hogepriester naar de Nicanorpoort. Daar stonden twee bokken te wachten. Via loting werd bepaald welke bok in de voorhof van de tempel moest sterven en welke in de woestijn. De ene werd bok van Azazel genoemd en deze werd, symbolisch beladen met de zonde van het volk, naar de woestijn gezonden. Vervolgens werd de stier door de hogepriester persoonlijk geslacht. Van het bloed sprenkelde de hogepriester iets op het verzoendeksel van de ark (of: vóór het verzoendeksel) die in het Heilige der Heiligen stond, Leviticus 16:14. Dat was het hoogtepunt van zijn bestaan, want niemand anders mocht daar komen. Daarna werd ook de tweede bok geslacht.

De offers die op die dag werden gebracht, waren van een andere aard dan de andere offers. Zij werden bovendien uitsluitend door de hogepriester gebracht die daarin het type was van de komende Christus. Grote Verzoendag was bedoeld om verzoening te doen over de Israëlieten om al hun zonden, eenmaal per jaar (Leviticus 16:34). Deze dag is tevens een voorafschaduwing van de kruisdood van Jezus Christus. Met zijn offerdood is deze ceremonie overbodig geworden.

Het Poerimfeest

Dit feest heeft zijn wortels in het boek Ester. Het betreft de herdenking van de overwinning op Haman. In de Bijbel krijgt het geen prominente plaats. Het is namelijk geen heilige samenkomst, dus mocht er gewoon gewerkt worden. Het feest werd door Mordechai ingesteld (Ester 9:31). Het betrof dus geen goddelijk bevel. Het volk Israël zal, gedurende het tijdperk van het Messiaanse Rijk, de gehele wereld vertegenwoordigen. Daarom hoort een feest dat zich beperkt tot het gedenken van een voorval uit de eigen geschiedenis niet in het Messiaanse Rijk thuis.

Het Chanoekafeest

Van oorsprong was dit het feest van de zonnewende – een midwinterfeest dus –, zoals ook het kerstfeest. Het werd in 165 v. Chr. door Judas Makkabeüs ingesteld, om de inwijding van de tempel te gedenken. Het heeft dus geen Bijbelse of goddelijke oorsprong. Het Chanoekafeest is ook het feest van de verwachting van de derde tempel. In het Messiaanse Rijk is die verwachting ingelost.

Dit is een uittreksel. Voor een veel uitgebreider bespreking verwijzen we naar: De Profeet Ezechiël 1 door G.A. van de Weerd. Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.